

можливого максимумі індикації, що дозволяє констатувати появу в слові нових відтінків значення, конотацій та нових зв'язків з позначеною дійсністю чи вимислом. Отже ми можемо стверджувати, враховуючи вище зазначені положення, що значення пейоративних, так само, як і нейтральних та меліоративних лексичних одиниць, що функціонують в тексті, може бути змінено під впливом контексту, який в свою чергу може впливати на актуалізацію значення лексеми. Вплив може також проявлятися розширенням сфери використання та вживання пейоративів, підсиленням чи послабленням пейоративного значення лексеми, конкретизацією чи перетворенням пейоративної лексеми на нейтральну чи меліоративну. Варто зазначити що контекст, разом з ситуацією спілкуванням, здатні модифікувати пейоративну лексему на нейтральну чи меліоративну і навпаки, нейтральну чи меліоративну на пейоративну.

Отже, проаналізувавши теоретичні підходи та беручи до уваги положення вчених-лінгвістів Голод О.Є., Крилової О. Н., Карасіка В. І., Турецької І.В., ми дійшли наступних **висновків**: пейоративи - це лексичні одиниці за допомогою яких виражається негативне відношення мовця до адресата; пейоративна лексика розвивається значно динамічніше і переважає над меліоративною; пейоративи є носіями почуттів та емоцій та відносяться до стилетворчої лексики; пейоративи створюють передумови для досягнення ілюктивного ефекту, забезпечують очікування адресата від процесу мовленнєвої діяльності, що складає ілюктивну ціль пейоративних понять; пейоративна лексика поділяється на абсолютну, тобто таку, яка зафіксована в словниках, та релятивну, тобто слова, що є аксіологічно конотованими лише в конкретному контексті, сам контекст відіграє важливу роль в аналітиці пейоративів; особливістю семантичного поля пейоративності є відсутність морфологічного ядра. Вибір пейоративів залежить і від типу тексту - чим він ближчий до повсякденної мови, тим більше в ньому пейоративної лексики. Дослідження функціонування такої лексики дає змогу зрозуміти тенденції розвитку мови загалом.

Література

Арнольд И.В. Основы научных исследований в лингвистике. - М.: Высш. шк., 1991. — 140 с. Голод О.Є. Особливості семантики та функціонування пейоративної лексики в сучасній німецькій мові. Автореф. дис... канд. філол. наук: 10.02.04 / О.Є. Голод; Львів. нац. ун-т ім. І.Франка. — Л., 2001. — 18 с. Гумбольдт В. Избранные труды по языкознанию. М.: 1982. - 96 с. Карасик В.И. Язык социального статуса. М.: Ин-т языкознания РАН; Волгогр. гос. пед. ин-т. - 1992. - 330 с. Ковишников В.А., Глухов В.П. "Психолингвистика. Теория речевой деятельности". - Высшая школа. Издательства: АСТ, Астрель 2007. - 320 с. Крылова О.Н. Пейоративные номинации лица в гендерном аспекте: (на материале немецкого языка): автореф. дис. на соиск. учен. степ. канд. филол. наук: специальность 10.02.04 / О.Н. Крылова; Моск. пед. гос. ун-т. - Москва: 2009. - 19 с. Літературний словник-довідник під ред. Р.Т. Гром'яка, Ю.І. Коваліва та інш. - К.: Академія, 1997.-752с. Никитин М.В. Лексическое значение слова: структура и комбинаторика. - М.: Высшая школа, 1983. - 123 с. Рябинская Н.С. Речь как социальное действие основные понятия дискурсивного анализа. - Москва, 2002 г. - вып. 4. Турецькова І.В. Языковые средства манифестации пейоратива в словаре и тексте (на материале немецких пейоративных имен, характеризующих человека). Оренбургский Государственный Педагогический Университет. - Оренбург: 2011. - 20 с. Фёрс Дж. Р. Лингвистический анализ и перевод. Вопросы теории перевода в зарубежной лингвистике. - М., 1978. - С. 25-35. Шаховский В.И. Лексико-синтаксический способ выражения эмоционально-субъективной оценки в современном английском языке./ Вопросы германо-романского языкознания и методики преподавания иностранных языков. Т. 1. Иркутск: 1968., - 89 с. Шаховский В.И. Проблема разграничения экспрессивности и эмотивности как семантической категории лингвистилистики // Проблемы семасиологии и лингвистилистики. - Рязань, 1975. - Вып.2. Шаховский В.И. Эмотивный код и его реализация. - Волгоград: Перемена, 2003. - 175 с. John R. Searle. What is a speech act? — In: "Philosophy in America" ed. Max Black, London, Alien and Unwin, 1965, p. 221—239.

Інтернет-ресурси

<http://feb-web.ru/feb/mas/mas-abc/default.asp>. <http://nauka.vgi.volsu.ru/?p=1227>. <http://rspu.edu.ru/projects/deutch/note52.html>. <http://ru.wikipedia.org>. <http://www.twirpx.com/file/542389/>. http://zskspb.ru/funkcii_teksta/funkciya_teksta_-_illokuciya_predlozheniya.html

УДК 81'373.45'161.2/1

ЛЕЛЕКА Т. О.

(Кіровоградський державний педагогічний університет ім. В. Винниченка)

ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМИ АНГЛІЙСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ І РОСІЙСЬКІЙ МОВАХ КІНЦЯ ХХ – ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ

У статті розглядаються проблеми, пов'язані з інтернаціоналізацією мови у зв'язку з розвитком мовних контактів. Визначено місце інтернаціональних елементів серед запозичень. Виявлено інтернаціоналізми англійського походження в українській і російській мовах кінця ХХ – початку ХХІ століття.

Ключові слова: мовна інтернаціоналізація, мовні контакти, запозичення, інтернаціоналізм.

Лелека Т. А. Интернационализмы английского происхождения в украинском и русском языках конца ХХ – начала ХХІ столетия. В статье рассматриваются проблемы, связанные с интернационализацией языка, обусловленной развитием

языковых контактов. Определено место интернациональных элементов в составе заимствований. Выявлены интернационализмы английского происхождения в украинском и русском языках конца XX – начала XXI столетия.

Ключевые слова: языковая интернационализация, языковые контакты, заимствование, интернационализм.

Leleka T. O. The Internationalisms of the English Origin in the Ukrainian and Russian languages of the End of the 20th – the Beginning of the 21st Century. The article deals with the problems of the internationalization of the language caused with the language contacts. The role of the international elements admits the borrowings is shown. The internationalisms of the English origin in the Ukrainian and Russian languages of the end of the XX – the beginning of the XXI century are analysed.

Key words: language internationalization, language contacts, borrowing, internationalism.

Проблема співвідношення загального і специфічного в мовах набуває все більшого значення для сучасного мовознавства. Лінгвістика здатна осмислити всі особливості функціонування і розвитку мов при умові, що вона буде розглядати їх у міжнародному контексті, враховуючи взаємозв'язок інтернаціонального і національного.

У сучасній лінгвістичній літературі проблемі інтернаціональної лексики приділяється все більше уваги. Це пояснюється вживанням міжнародних слів та термінів у різних сферах мовленнєвої діяльності. Розглядаються питання, пов'язані з роллю інтернаціоналізмів при перекладі художньої літератури (Б. Гріфцов), використанням їх у методиці викладання іноземних мов (І. Арнольд, Ф. Циткіна), практикою інтерлінгвістики (О. Ахманова, Е. Солодуха), а також вивченням тенденцій розвитку сучасних мов (В. Акуленко, Т. Кияк, І. Садакова). Незважаючи на те, що питання мовної інтернаціоналізації досить активно вивчаються, й досі залишається невизначеним статус інтернаціоналізмів у мові, а також ще не досліджувались інтернаціональні елементи у двох близькоспоріднених мовах на сучасному етапі їхнього розвитку.

Актуальність дослідження зумовлена тим, що кінець XX – початок XXI століття характеризується тенденцією до інтернаціоналізації української й російської мов, що пов'язано з позамовними чинниками, які спричинили розвиток мовних контактів, а також розвитком міжнародної функції англійської мови.

Мета дослідження – визначити статус інтернаціональних елементів у мові, виявити інтернаціоналізми англійського походження у складі української та російської мов серед запозичень.

Окреслена мета передбачає вирішення таких завдань:

- охарактеризувати статус інтернаціоналізмів у мові;
- визначити їхнє місце серед запозичень;
- виявити інтернаціональні елементи англійського походження в українській і російській мовах.

Об'єктом дослідження є інтернаціональні елементи англійського походження, зафіксовані у словниках української та російської мов, а також у словнику європейських англіцизмів.

Предметом вивчення стали чинники виокремлення інтернаціоналізмів серед запозичень та виявлення інтернаціональних елементів в українській і російській мовах кінця XX – початку XXI століття.

Терміни “інтернаціональна лексика” й “інтернаціоналізми” широко розповсюджені в лінгвістиці. Між тим й досі залишається дискусійним питання щодо їхнього місця серед запозичень.

Більшість лінгвістів вважає, що “інтернаціоналізми” виділяються на основі їх фонетичної, семантичної та графічної схожості в різних мовах. За традицією вони визначаються як одиниці, що являють собою фонетичні й морфологічні варіанти слів або морфем, що були розповсюджені на неспоріднені мови і мають у них схожу семантику й графіку [Білецький 1972, с. 67; Шахрай 1961, с. 60]. Розбіжності існують лише з одного приводу: в скількох неспоріднених мовах повинно зустрічатися інтернаціональне слово. Деякі мовознавці вважають, що кількість таких мов повинна бути менше, ніж три [Акуленко 1976, с. 60; Білецький 1972, с. 83; Кияк 2005, с. 50].

На нашу думку, дослідники не беруть до уваги неоднакові можливості й результати проникнення слів у неспоріднені мови різних сімей.

З лексичної точки зору інтернаціоналізми – це запозичення. Різниця між інтернаціоналізмами й запозиченнями існує лише у способі їхнього тлумачення. З інтернаціоналізмами дослідники мають справу при встановленні зв'язків між запозиченнями, що існують одночасно в різних мовах. При дослідженні іншомовних слів у конкретній мові ми маємо справу із запозиченнями [Маковський 1960, с. 50].

У класифікації іншомовних слів особливе місце, як окремий вид запозичень, посідають інтернаціональні лексеми [Виноградов 1977, с. 216; Садакова 2005, с. 48; Jablonski 1990, с. 138]. Однак слід зазначити, що у різних дослідженнях співвідношення інтернаціоналізмів та запозичень

тракується по-різному. Здебільшого інтернаціональні лексеми вважають складовою частиною запозичення [Циткіна 1988, с. 98]. Проте деякі науковці заперечують таке ототожнення. На думку В. Акуленка, між запозиченнями та інтернаціоналізмами існує принципова різниця: інтернаціоналізми є об'єктивно існуючою міжмовною категорією синхронії зі своїми специфічними характеристиками, а запозичення – це діахронічна категорія, яка є умовною для певного синхронного зрізу існування мови [Акуленко 1976, с. 62].

Інтернаціоналізми – це дуже широке поняття, яке не завжди збігається з поняттям інтернаціональної лексеми (з огляду на існування так званих семантичних інтернаціоналізмів зовнішня форма перших у кількох неспоріднених мовах не завжди буває подібною). Інтернаціоналізми є особливою категорією слів, яка онтологічно пов'язана із запозиченнями, які, однак, слід розглядати не в діахронічному, а в синхронічному аспекті [Ter-Minasova 2001, с. 176].

Доцільним вважається сприймати інтернаціоналізми як такі запозичені одиниці, що вживаються у декількох неспоріднених мовах, а також в українській і російській, де вони функціонують як окремі лексичні одиниці, так і як частини слів.

Інтернаціональні елементи з англійської мови є частиною того мовного фонду, який утворився в українській і російській завдяки процесу запозичення. До того ж серед англіцизмів є слова міжнародного ужитку, тому вважається доцільним виокремити їх серед тих запозичених одиниць, які потрапили у зазначені мови-реципієнти.

Вважалось що інтернаціоналізми не повинні мати у якості мови-джерела живу мову, тому це могли бути лише греко-латинські елементи [Крисін 1993, с. 150]. На нашу думку, такий підхід не може слугувати причиною для заперечення інтернаціональності слів та елементів з інших мов. Вже у 70-х роках В. Акуленко відмічав, що навіть зважаючи на специфіку міжнародних морфем, слів, як грецька та латинська, так й інші мови є джерелом інтернаціоналізмів [Акуленко 1972, с. 118].

Отже, до інтернаціоналізмів слід відносити не лише елементи грецького та латинського походження, але й італійського, німецького, іспанського, а останнім часом англійського.

Кількість слів англійського походження на *-man* зі значенням особи в українській і російській мовах збільшилась наприкінці ХХ – початку ХХІ століття. Це такі слова, як укр. *полісмен, рекордсмен, яхтсмен*; рос. *полисмен, рекордсмен, яхтсмен* тощо. У той же час активізується кількість запозичень-інтернаціоналізмів на *-ing* зі значенням дії або її результату: укр. *допінг, смокінг, мітинг*; рос. *допинг, смокинг, митинг* тощо.

Значення англійської мови у світі безсумнівна, що дає нам підстави стверджувати про подальше збільшення кількості запозичень з англійської мови на *-ing*, до яких в українській і російській мовах належать спортивні поняття (укр. *армрестлінг, бодібілдинг, віндсерфінг, кікбоксінг, шейпінг*; рос. *армрестлинг, бодибилдинг, виндсерфинг, кикбоксинг, шейпинг* тощо) та назви явищ політичного та суспільно життя (укр. *політконсалтинг, моніторинг, кастинг*; рос. *политконсалтинг, мониторинг, кастинг* тощо).

У зв'язку з отриманням англійської мови інтернаціональних функцій збільшилась кількість запозичених з неї слів на укр. *-ер (-ор)*; рос. *-ер (-ор)* зі значенням осіб за родом діяльності або назв пристроїв: укр. *спічрайтер, копірайтер, сканер, принтер*; рос. *спичрайтер, копирайтер, сканер, принтер* тощо.

Часто вживаними є англійські за походженням елементи: укр. *шоу-, -тайм, -мейкер, (-мекер)*, рос. *шоу-, -тайм, -мейкер, (-мекер)*; укр. *шоумен, конгресмен, топ-шоу, шоу-бізнес, овертайм, прайм-тайм, букмекер, плеймейкер*; рос. *шоумен, конгрессмен, топ-шоу, шоу-бизнес, овертайм, прайм-тайм, букмекер, плеймейкер* та інші.

Окрім суфіксів англійська мова збагачує українську й російську префіксами. Не дивлячись на те, що префікси *ex-, mega-, super-* мають греко-латинське походження, можна з упевненістю говорити, що саме глобалізація англійської мови сприяла їх швидкому розповсюдженню в українській і російській у досліджуваній проміжок часу. До того ж зафіксовано випадки їх сполучуваності як з морфемами англійського походження (укр. *екс-прем'єр, мегашоу, суперснайпер*; рос. *экс-премьер, мегашоу, суперснайпер* тощо), так і з питомими елементами (укр. *екс-монарх, екс-чоловік, супержінка*; рос. *экс-монарх, экс-муж, суперженщина* тощо).

У кінці ХХ – початку ХХ століття у склад інтернаціональної лексики поступово починають входити англійські слова, які відносяться до різних сфер життєдіяльності:

– економічної: укр. *бізнес, брокер, демпінг, менеджер*; рос. *бизнес, брокер, менеджер, демпинг* та інші;

– спортивної: укр. *айсінг, армрестлінг, бодібілдинг, боулінг, пінг-понг, фай тер*; рос. *айсинг,*

армрестлинг, бодибилдинг, боулинг, пингпонг, файтер тощо;

– побутово-технічної: укр. *дефростер, комп'ютер, ксерокс, роумінг, факс*; рос. *дефростер, компьютер, ксерокс, роуминг, факс* та інші;

– культурної: укр. *андеграунд, реп, шоу*; рос. *андеграунд, реп, шоу* тощо;

– кулінарної: укр. *кока-кола, поп-корн, чізбургер*; рос. *кока-кола, поп-корн, чизбургер* тощо.

Інтернаціоналізми англійського походження особливо активно поповнюють українську й російську фінансову термінологію. Певний масив новітніх банківських термінів функціонує в обох мовах у двох варіантах – у вигляді кальок з оригіналу та питомих еквівалентів, наприклад: англ. *discount* і укр. *дисконт* – *знижка*, рос. *дисконт* – *скидка*; англ. *office manager* – укр. *офіс-менеджер* – *керівник офісу*, рос. *офис-менеджер* – *руководитель офиса*; англ. *trust* – укр. *траст* – *довірче товариство*, рос. *траст* – *доверительное общество*.

Використання запозичень зумовлене тим, що більшість з них повністю не збігаються за семантичними показниками з питомими еквівалентами і тому в мовах-реципієнтах подаються у словниках у вигляді транслітерації з оригіналу з подальшим їх тлумаченням або дефініцією.

Останнім часом спостерігається “оміжнароднення” української та російської лексики невинуватим використанням запозичених з англійської мови слів, які дублюють вже існуючі й зрозумілі широкому колу назви, наприклад, укр. *кеш* – *готівка, шоп* – *магазин, супермаркет* – *універмаг, мінімаркет* – *невеликий магазин, тінейджер* – *підліток*; рос. *кеш* – *наличные, шоп* – *магазин, супермаркет* – *универмаг, минимаркет* – *небольшой магазин, тинейджер* – *подросток* та інші, що пояснюється фактором соціальної моди.

Ототожнення в українській і російській мовах інтернаціоналізмів за зовнішніми ознаками підкріплюється також у певній мірі загальними рисами значення в обох мовах-реципієнтах.

Інтернаціональні слова мають однакову головну сему в мовах, що їх використовують, хоча при зіткненні мов їх носії ототожнюють обидві сторони міжнародних мовних знаків, після чого в деяких мовах відбувається розширення використання конкретного інтернаціоналізму: він отримує додаткові значення, додаткову лексичну валентність.

Інтернаціональні слова, які стають звичними, можуть мати нові значення в мові-реципієнті, яка надає їм нових відтінків. Так, англ. *family* означає “сім'я”, а російське слово *фамилия* таке значення втратило, воно зараз застаріле, тобто зник інтернаціональний характер.

Інтернаціоналізми поєднують лексичні системи декількох мов. Спільні ознаки виявляються на фонетичному, морфологічному та лексичному рівнях.

Висновки. На сучасному етапі розвитку українська й російська мови продовжують поповнюватись інтернаціональними елементами з англійської, що пов'язано, перш за все, з розвитком глобалізаційних процесів у сучасному світі, але їх подальша доля буде визначена лише з часом, що зумовлено позамовними тенденціями розвитку суспільства.

Визначення інтернаціональності мовної одиниці визначається її функціонуванням у декількох мовах за умови близькості звукової та графічної форми, а також семантичного змісту. До того ж поява інтернаціоналізмів не може зводитись лише до результатів запозичення. Різні способи ідентифікації інтернаціоналізмів і запозичень – основна відмінна характеристика понять.

Крім того, проти ототожнення понять “запозичення” й “інтернаціоналізм” говорить і можливість їх співвідношення як загального та часткового, оскільки кожний інтернаціоналізм виникає в мові в результаті запозичення, тобто і є запозиченням, але не можна усі запозичення назвати інтернаціональними. Запозичені елементи включають в себе інтернаціоналізми, оскільки поняття “запозичення” є ширшим.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з вивченням функціонування інтернаціоналізмів англійського походження в українській і російській мовах у різних сферах суспільного життя.

Література

- Акуленко В. В. Лексические интернационализмы и методы их изучения / В. В. Акуленко // Вопросы языкознания. – 1976. – № 6. – С. 50–63. Ахманова О. С. Международный вспомогательный язык как лингвистическая проблема / О. С. Ахманова, Е. А. Бокарев // ВЯ – 1956. – №6. – С.73–78. Белецкий А. А. Лексикология и теория языкознания (ономастика) / А. А. Белецкий. – К. : Изд-во Киев. ун-та, 1972. – 209 с. Виноградов В. В. Лексикология и лексикография. Избранные труды / Виктор Владимирович Виноградов ; [Отв. ред. и автор предисловия В. Г. Костомаров; АН СССР, Отд-ние лит-ры и языка]. – М. : Наука, 1977. – 312 с. Грифцов Б. А. Заметки по технике перевода / Б. А. Грифцов // Вопросы языкознания. – 1952. – №5. – С.87–98. Кияк Т. Р. Запозичення й інтернаціоналізми у фахових мовах / Т. Р. Кияк // Вісник Житомирського державного ун-ту. – Житомир, 2005. – С. 48–54. Крысин Л. П. Толковый словарь иноязычных слов / Леонид Петрович Крысин. – М. : Изд-во Эксмо, 2007. – 944 с. Крысин Л. П. Языковое заимствование как проблема диахронической социолингвистики / Л. П.

Крысин // Диахроническая социоллингвистика. – М. : Наука, 1993. – С. 131–152. *Маковский М. М.* К проблеме так называемой „интернациональной лексики” / М. М. Маковский // Вопросы языкознания. – 1960. – №1. – С.45–54. *Садакова И. А.* Заимствованное слово и его этнокультурное содержание / И. А. Садакова. // Вопросы языкознания. – 2005. – №2. – С. 44 – 53. *Солодухо Э. М.* Проблемы интернационализации фразеологии / Э. М. Солодухо. – Казань : Изд-во Казанского ун-та, 1982. – 148 с. Сучасний словник іншомовних слів / [Укл. О. І. Скопненко, Т. В. Цимбалюк]. – К. : Довіра, 2006. – 789 с. *Циткина Ф. А.* Терминология и перевод (к основам сопоставительного терминоведения) / Ф. А. Циткина. – Львов : Вища школа, 1988. – 156 с. *Шахрай О. Б.* К проблеме классификации заимствованной лексики / О. Б. Шахрай // ВЯ. – 1961. – №2. – С. 53–67. *Jablonski M.* Regularität und Variabilität in der Rezeption englischer Internationalismen im modernen Deutsch, Französisch und Polnisch: Aufgezeigt in den Bereichen Sport, Musik u. Mode. – Tübingen : Narr, 1990. – 224 s. *Ter-Minasova S.* Global English – A Global Problem / S. Ter-Minasova // Вестник МГУ. – Сер. 19. Лингвистика и межкультурная коммуникация, 2001. – №4 – С. 29–36. A Dictionary of European Anglicisms / Edited by Manfred Gorch. – Oxford University Press, 2001. – 352 p. (DEA)

УДК 811.112.2'373:421

МАКСИМЧУК О. Л.

(Житомирський державний університет імені Івана Франка)

КОНОТАЦІЯ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ПРАГМАТИКИ

Стаття присвячена дослідженню конотації в мовленнєвому середовищі. Утворення конотації – це творчий процес, в якому контекст чи мовленнєва ситуація має велику конотативну силу, аніж слово як таке. Така конотація в найбільшій мірі виявляє властивості прагматичної конотації, яка є різновидом прагматичної інформації, оскільки відображає не самі предмети та явища світу, а відношення до них, певний погляд на них.

Ключові слова: конотація, прагматика, мовний знак, значення, оцінні та експресивно-оцінні слова, суб'єкт конотації, прагматична конотація.

Максимчук Е. Л. Коннотация сквозь призму прагматики. Статья посвящена исследованию коннотации в действительности речи. Образование коннотации – это творческий процесс, в котором контекст или речевая ситуация обладают огромной коннотативной силой, чем слово как таковое. Такого рода коннотация в наибольшей мере проявляет свойства прагматической коннотации и является разновидностью прагматической информации, поскольку отображает не сами предметы или явления мира, а отношение к ним, определённый взгляд на них.

Ключевые слова: коннотация, прагматика, языковой знак, значение, оценочные и экспрессивно-оценочные слова, субъект коннотации, прагматическая коннотация.

Maksymchuk O. L. Connotation through the prism of pragmatics. This article deals with connotation in speech. The formation of connotations is a creative process in which context carries bigger connotation than a word. This type of connotation represents its pragmatics nature and can be regarded as pragmatic information because it reflects rather the attitude towards the objects and reality, than to the objects.

Key words: connotation, pragmatics, meaning, language sign, evaluating and expressive words, subject of connotation, pragmatic connotation.

Останнім часом інформація на рівні слова розглядається в широкому контексті функціонування мовних одиниць. При цьому зазначається, що коли денотативне значення слова пов'язане з інтелектуальною функцією мови, то конотативне значення – додаткова інформація, яку також називають прагматичною [Арнольд 1990, с. 8] – зі всіма іншими функціями: емотивною, волюнтативною, апелятивною, естетичною та контактовстановлюючою.

Питання, пов'язані з функціонуванням лексичних одиниць, традиційно належать до сфери дослідження прагматики як науки, “яка вивчає мову з точки зору використання її людиною в аспекті вибору мовних одиниць, обмежень на їх уживання в соціальному спілкуванні та ефекту впливу на учасників комунікації [Crystal 1990, с. 240]. Використання конотації, таким чином, диктується прагматичними потребами.

Актуальність даної розвідки полягає в зростаючому інтересі до розгляду мовних явищ в динаміці їх мовленнєвого функціонування, що ставить в центр дослідження реалізацію мовних одиниць у процесі комунікації відповідно до намірів мовця.

Метою статті є вивчення ролі та значення прагматичної конотації в сучасній німецькій публіцистиці.

Поставлена мета передбачає вирішення таких **завдань**:

- розглянути конотацію як мовне явище;
- проаналізувати функції конотації;
- виокремити параметри прагматики для використання конотації в мовленнєвому середовищі;
- підтвердити на конкретних прикладах уживання конотації та визначити її значення.